

„V jeho svetle budú kráčať národy“ (Zjv 21, 24)

V túto nedeľu venovanú misiám sa obraciam predovšetkým na vás, bratia v biskupskej a kňazskej službe, a tiež na vás bratia a sestry celého Božieho ľudu, pozývajúc každého z vás, aby ste si oživilí vedomie o Kristovom misijnom poslaní „učiť všetky národy“ (Mt 28, 19), v stopách sv. Pavla, apoštola národov.

„V jeho svetle budú kráčať národy“ (Zjv 21, 24). Cieľom poslania Cirkvi je osvietiť svetlom evanjelia všetky národy na ich dejinnej ceste k Bohu, aby práve v ňom našli svoju plnú realizáciu a svoje naplnenie. Musíme dychtivo túžiť a horieť za osvietenie všetkých národov Kristovým svetlom žiariacim v tvári Cirkvi, aby sa všetky zhromaždili v jedinej ľudskej rodine pod láskavým Božím otcovstvom.

Kristovi učeníci rozptýlení po celom svete konajú práve v takejto perspektíve – namáhajú sa, stonajú pod ťarchou utrpení a obetujú život. Znova zdôrazňujem to, čo už viackrát povedali moji ctení predchodcovia. Cirkev nekoná preto, aby rozšírila svoju moc alebo posilnila svoju vládu, ale aby všetkým priniesla Krista, spásu sveta. Nežiadame si iné, ako dať sa do služby ľudstva, zvlášť toho najviac trpiaceho a marginalizovaného, pretože veríme, že „úsilie ohlasovať evanjelium ľuďom dnešnej doby [...] treba zaiste pokladať za povinnosť, ktorú plníme nielen voči spoločenstvu kresťanov, ale aj voči celej ľudskej spoločnosti“ (Evangelii nuntiandi, 1), ktorá „môže síce vykázať podivuhodné výkony, ale zdá sa, že stratila zmysel pre posledné skutočnosti a pre život sám“ (Redemptoris missio, 2).

1. Všetky národy sú povolané na spásu

Vskutku celé ľudstvo má základné povolanie vrátiť sa k svojmu zdroju, ktorým je Boh, lebo jedine v ňom nájde svoje konečné naplnenie prostredníctvom obnovenia všetkého v Kristovi. Rozptýlenie, rozdrobenosť, konflikty a nepriateľstvá budú urovnané a zmierené krvou kríža a dovedené k jednote.

Nový začiatok už začal vzkriesením a povýšením Krista, ktorý k sebe všetko pritiahne, obnoví a tak umožní všetkým účasť na večnej Božej radosti. Budúcnosť nového stvorenia už dnes žiari v našom svete a zapalať nádej na nový život aj uprostred rozporov a utrpení. Poslaním Cirkvi je „nakaziť“ touto nádejou všetky národy. Preto Kristus povoláva, ospravedlňuje, posväcuje a posielá svojich učeníkov ohlasovať Božie kráľovstvo, aby sa všetky národy stali Božím ľudom. A iba v tomto poslaní je možné pochopiť a uskutočniť pravú dejinnú cestu ľudstva. Toto univerzálne poslanie sa preto musí stať trvalým základom života Cirkvi. Ohlasovanie evanjelia musí pre nás byť – ako to bolo už pre apoštola Pavla – nevyhnutným a prvoradým záväzkom.

2. Putujúca Cirkev

Univerzálna Cirkev – bez akýchkoľvek obmedzení a hraníc – sa cíti byť zodpovedná za ohlasovanie evanjelia všetkým národom (porov. Evangelii nuntiandi, 53). Ona je na základe povolania semenom nádeje a musí pokračovať v Kristovej službe svetu. Jej poslanie a služba nie sú na úrovni materiálnych či duchovných potrieb v rámci pozemského života, ale sú zamerané na transcendentnú spásu, ktorá sa uskutočňuje v Božom kráľovstve (porov. Evangelii nuntiandi, 27). Hoci je toto kráľovstvo vo svojom završení eschatologické, a nie z tohto sveta (porov. Jn 18, 36), predsa existuje aj v tomto svete a v jeho dejinách, ako sila spravodlivosti, pokoja, pravej slobody a rešpektovania dôstojnosti každého človeka. Cieľom Cirkvi je zmeniť svet ohlasovaním evanjelia lásky, ktoré „prežaruje temný svet a dáva nám odvahu žiť a pracovať [...] a tak umožniť Božiemu svetlu, aby prenikalo do sveta“ (Deus caritas est, 39). Aj týmto posolstvom pozývam všetkých členov a všetky inštitúcie Cirkvi, aby sa podieľali na tomto poslaní a službe.

3. Misie ad gentes

Poslaním Cirkvi je teda pozývať všetkých ľudí na spásu učinenu Bohom prostredníctvom svojho vteleného Syna. Preto je nutné obnoviť úsilie ohlasovať evanjelium, ktoré je kvasom slobody a pokroku, bratstva, jednoty a pokoja (porov. Ad gentes, 8). Rád by som „opäť zdôraznil, že príkaz ohlasovať evanjelium všetkým ľuďom je prvotnou a prirodzenou povinnosťou Cirkvi“ (Evangelii nuntiandi, 14), úlohou a poslaním, ktoré robia rozsiahle a hlboké zmeny v súčasnej spoločnosti ešte naliehavejším. Ide o večnú spásu ľudí, o cieľ a samotné završenie dejín ľudstva i vesmíru. Povzbudzovaní a inšpirovaní apoštolom národov si musíme uvedomiť, že Boh má množstvo ľudu vo všetkých mestách, ktorými prechádzajú dnešní apoštoli (porov. Sk 18, 10). Vskutku „to prisľúbenie patrí vám a vašim deťom i všetkým, čo sú ďaleko; všetkým, ktorých si povolá Pán, náš Boh“ (Sk 2, 39).

Celá Cirkev sa musí zapojiť do missio ad gentes, až pokým sa naplno neuskutoční celá Kristova spasiteľná vláda, lebo teraz ešte nevidíme, že mu je všetko položené pod nohy (porov. Hebr 2, 8).

4. Povolaní evanjelizovať aj skrze mučenie

V tento deň zasvätený misiám si v modlitbe spomínam na tých, ktorí svoj život zasvätili výlučne dielu evanjelizácie. Osobitnú spomienku si zaslúžia tie miestne cirkvi a tí misionári aj misionárky, ktorí svedčia o Božom kráľovstve a šíria ho aj v podmienkach prenasledovania a rôznych foriem útlaku, počnúc spoločenskou diskrimináciou až po väznenie, mučenie či usmrtenie. Nemálo je i tých, ktorí sú dnes pre jeho „meno“ odsudzovaní na smrť. Ešte stále je hrozivo aktuálne to, čo napísal môj ctený predchodca pápež Ján Pavol II.: „Jubilejná spomienka nám otvorila prekvapujúci scenár. Ukázala nám, že náš čas je zvlášť bohatý na svedkov, ktorí takým alebo onakým spôsobom – napriek protivenstvám a prenasledovaniám – vedeli prežívať evanjelium často až po najvyššiu obeť krvi“ (Novo millennio ineunte, 41).

Účasť na Kristovom poslaní totiž poznačuje aj život hlásateľov evanjelia, ktorým je určený rovnaký osud ako ich Majstrovi. „Spomeňte si na slovo, ktoré som vám povedal: Sluha nie je väčší ako jeho pán. Ak mňa prenasledovali, budú prenasledovať aj vás“ (Jn 15, 20). Cirkve sa vydáva na rovnakú cestu a podstupuje rovnaký osud ako Kristus, pretože nekoná na základe ľudskej logiky, ani sa nespolieha na moc sily, ale nasleduje cestu kríža a v detskej poslušnosti voči Otcovi je svedkyňou a sprievodkyňou na ceste ľudstva.

Rovnako dávnym, ako aj tým nedávno založeným cirkvám pripomínam, že sú Pánom zriadené vo svete ako soľ zeme a svetlo sveta a že sú povolané šíriť Krista, svetlo národov, až do končín zeme. Missio ad gentes musí byť preto prioritou ich pastoračných plánov.

Moja vďaka a povzbudenie patrí aj Pápežským misijným dielam za ich nenahraditeľnú prácu, ktorou zaisťujú informovanosť, misijnú formáciu a materiálnu pomoc mladým cirkvám. Prostredníctvom týchto pápežských inštitúcií sa obdivuhodným spôsobom uskutočňuje spoločenstvo medzi cirkvami, vzájomná výmena darov v obojstrannej starostlivosti a spoločnom misijnom plánovaní.

5. Záver

Misijný zápal je vždy znakom vitality našich partikulárnych cirkví (porov. Redemptoris missio, 2). Predsa však je nutné zdôrazniť, že evanjelizácia je dielom Ducha Svätého a že skôr ako by bola konaním, je svedectvom a šírením Kristovho svetla (porov. Redemptoris missio, 26) zo strany miestnej cirkvi, ktorá vysiela svojich misionárov a misionárky, aby prekročili vlastné hranice. Preto prosím všetkých katolíkov o modlitbu k Duchu Svätému, aby v Cirkvi vzrástla horlivosť za poslanie šíriť Božie kráľovstvo a podporovať misionárov, misionárky i kresťanské spoločenstvá pracujúce v tejto misii v prvej línii, často v nepriateľskom prostredí spojenom s prenasledovaním.

Zároveň všetkých vyzývam, aby materiálnou pomocou – osobitne v tomto období krízy, ktorú v súčasnosti ľudstvo prežíva – dôveryhodne svedčili o spoločenstve medzi cirkvami a umožnili tak mladým cirkvám osvietiť národy evanjeliom lásky.

Nech nás v našej misijnej činnosti vedie Panna Mária, Hviezda novej evanjelizácie, ktorá dala svetu Krista, ako svetlo národov, aby priniesol spásu „až do končín zeme“ (Sk 13, 47).

Všetkým posielam svoje požehnanie.

Posolstvo Sv. Otca Benedikta XVI. k Svetovému dňu misií 2009

Napísal Administrator
Nedeľa, 18 Október 2009 14:03

BENEDIKT XVI.

Zdroj: KBS